

Tekst | Beeld | Marco de Pauw

De kracht van het uitzoomen! Kariboee Alaska.

Zoals sommigen van jullie weten, ben ik een aantal jaren geleden naar Alaska afgereisd om daar de grizzly beren te fotograferen. Maar natuurlijk is er in Alaska nog veel meer te fotograferen dan alleen grizzly 's. Buiten de schitterende landschappen komen er natuurlijk nog veel meer dieren in dit gebied voor. Bijvoorbeeld bevers, wolven, grondeekhorns, maar ook de kariboe met zijn spectaculaire gewei.

Marco de Paauw |
www.wildlifeimages.nl

We sliepen in een tent aan de voet van de mount Mekinly. 's Nachts hoorden we het getrompet van de duizenden kraanvogels die over ons heen vlogen. Maar wat voor mij een van de mooiste natuurverschijnselen van de wereld is en zal blijven is het noorderlicht. Dit ballet van lichtgevende mist is zo adembenemend mooi dat je er alleen maar met open mond in verbazing naar kan gaan staan te kijken! Het is een lichtshow waar geen vuurwerk in de wereld tegen op kan!

De nachten waren echt ongelofelijk koud en omdat ik niet de juiste slaapzak bij me had was het voor mij iedere nacht afzien! Het was er zo koud dat ik voordat ik ging slapen een aantal keien op een vuur verwarmd heb en deze in een pan in mijn tent gezet heb om zo de temperatuur iets te verhogen. Deze reis was dan ook een van mijn eerste echte grote reizen en dit soort dingen zullen mij nu nooit meer overkomen!

Voordat ik nu op reis ga heb ik alles tot op detail uitgezocht. Maar ook heb ik de afgelopen jaren stevig geïnvesteerd in goede outdoor kleding. Want vaak staat er wel op een slaapzak dat je er met min tien buiten in kan slapen, maar in het echt is het dan nog niet eens geschikt voor rond het vriespunt! En ik ben er ondertussen

wel achter dat wil je een goede fotoreis maken dan is goed slapen en goed eten van het aller grootste belang! Als je goed slaapt en goed eet, komen de foto's vanzelf!

Spontane momenten

Op een morgen toen ik eigenlijk veel te vroeg wakker was en ik mijn bord met warme melk en muslie op had, ging ik op pad. Nu weten jullie dat een heel groot gedeelte van mijn foto's al van te voren in mijn hoofd zitten. Maar er zijn natuurlijk altijd van die situaties die zich spontaan voordoen. En dan moet je er natuurlijk als fotograaf wel op voorbereid zijn! Dit was een van die momenten. Mijn idee op deze ochtend was om een landschap plaatje te gaan maken van Mount Mekinly, terwijl de opkomende zon zijn top verlicht. Nu was ik er al meer dan een week en ik had nog niet een keer de top van deze berg gezien. Mount Mekinly is dan ook wel de hoogste berg van Noord-Amerika en de bewolking belemmert vaak het zicht op deze top. Maar deze ochtend was het net even anders dan de ochtenden daarvoor. Om een mooi en wijds gezicht te krijgen moest ik een flink stuk een berg oplopen. Tijdens deze wandeling van ongeveer een uur kom je natuurlijk ook alweer een hoop mooie dingen tegen, maar iets zei me dat ik moest opschieten. Toen ik richting de

top van de heuvel kwam zag ik in de verte iets bewegen. Eerst wist ik natuurlijk nog niet precies wat het was, maar toen ik dichterbij kwam zag ik dat het een rendier was. Vaak zien deze dieren jou al veel eerder dan jij hen. Maar ik had het geluk dat deze me nog niet had opgemerkt. Natuurlijk was ik goed gecamoufleerd. En niet als zoveel andere fotografen alleen mijn lichaam. Je handen en je gezicht vallen op zoals een vuurtoren op zee!

Pak je tijd

In dit soort situaties is het belangrijk dat je er je koppie bij houdt! Veel fotografen maken dan de fout om te snel te dichtbij te willen komen. PAK JE TIJD! Deze dieren zijn enorm op hun hoede! Dat zou jij ook zijn als je ieder moment van de dag door een groep wolven besprongen kan worden. Daarom moet je alles in slow-motion doen. Dit was de eerste keer dat ik zo'n schitterend dier van zo dichtbij kon bekijken. Mijn eerste reactie was om mijn grootste telelens tevoorschijn te halen. Ik dacht, schitterend zo'n rendier ragscherp en een zachte achtergrond en met zijn poten in de rode blaadjes van de blueberry struiken. Maar toen zag ik het opeens! De schitterende reusachtige berg in de achtergrond was eigenlijk de reden, waarom ik zo enthousiast werd. In plaats van een enorme telelens heb ik er toen voor gekozen om met mijn 70-200 mm F 2.8 deze plaat te maken. Want het gaat in deze foto helemaal niet om de kariboe, maar om de balans tussen de

kariboe en deze schitterende omgeving! Ik heb deze opname uiteindelijk gemaakt op 70 mm bij F 16. Om precies genoeg van de omgeving erop te krijgen en daarbij de juiste scherptediepte gekozen. Ik heb er in deze opname ook voor gekozen iets onder te belichten om zo het licht dat op de top schijnt nog net iets meer uit te laten komen. Ik heb deze foto uiteindelijk weidsheid genoemd. Want deze weidsheid kennen wij in Nederland helemaal niet meer. Het licht dat op de nek van de kariboe schijnt en dat correspondeert met het licht op de top van de berg. De leegte tussen de ondergrond en de top van de berg geeft mij het oneindige gevoel van vrijheid. Dit soort gebieden dwingen je om over jezelf en het leven na te denken! Voor mij heeft deze foto alles wat een goede natuurfoto in zich moet hebben. Maar daar kan iedereen natuurlijk zijn eigen mening over hebben.

Rond 10 februari vertrek ik naar Noors Lapland om daar het noorderlicht te gaan fotograferen en om een nieuwe fotoreis te gaan organiseren. Dus hou mijn site in de gaten want als het allemaal gaat zoals ik in mijn hoofd heb ga ik volgend jaar echt iets waanzinnigs organiseren! ■

“De leegte tussen de ondergrond en de top van de berg geeft mij het oneindige gevoel van vrijheid.”